

L'AMPOLLA ESTÀ MIG PLENA

JUAN-JOSÉ LÓPEZ BURNIOL
EL PERIODICO DE CATALUNYA, 7.10.07

A la imprecació litúrgica "Elevem els cors al Senyor", contestaven alguns a Tudela: "Els tenim aixecats". Això fa falta avui a Catalunya: aixecar els ànims i abandonar el decaïment que tot ho envaeix. Alguna raó tenen els que afirmen que Catalunya --terra carolíngia-- s'assembla més a França que a Espanya. Per això, igual que França, Catalunya estaria trista per idèntiques raons. En primer lloc, per la por de veure amenaçada la seva identitat en un món globalitzat. I, en segon terme, per l'erosió continuada de la seva antiga preeminència.

Però, davant d'aquest quadro depressiu, la realitat és --al meu parer-- una altra: Catalunya té motius suficients per sentir-se satisfeta de la seva trajectòria i esperançada davant del futur. Aquestes són les raons:

1. Ha aconseguit preservar, a empentes i rodolons, la seva identitat nacional fins a començaments del segle XXI, estant com està enmig de dos estats-nació de l'envergadura d'Espanya i França.
2. Ha mostrat al llarg dels segles una capacitat d'integració extraordinària, tal com ho demostra --per exemple-- el fet que l'actual president de la Generalitat no hagi nascut a Catalunya.
3. Ha influït, de manera determinant, en la conformació actual de l'Estat, ja que hi ha Estat de les Autonomies no- més per donar encaix a la reivindicació catalana, cosa que ha provocat al seu torn un efecte extraordinàriament positiu per al conjunt d'Espanya, ja que la redempció

de les províncies que predicava Ortega s'ha fet efectiva a través de l'Estat autonòmic.

Tot plegat dibuixa un quadro molt favorable, sobre el qual s'han de fundar raonables esperances sempre que Catalunya faci, entre altres, dues coses ben simples: primera, acceptar-se tal com és i actuar en conseqüència, és a dir sense automarginar-se de l'àmbit hispànic del qual històricament forma part; perquè, fins i tot reconeixent els errors indubtables de l'altra part, s'ha d'admetre també l'existència d'equivocacions pròpies. Segona, fugir de temptacions tartarinesques, en forma d'aldarulls o de brindis al sol, que són impropis de la seva millor tradició.